

cze, na jakie mają być przeznaczone sumy, powstałe z kar, nakładanych na robotników, zatrudnionych w tem przedsiębiorstwie.

Art. 6. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami, a co do art. 5 ust. 2 — Ministrowi Komunikacji.

Art. 7. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1934 r.

(2) Z chwilą wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązująca ust. 2 art. 23 oraz zdanie 2 ust. 1 art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

275.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 24 marca 1933 r.

zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii.

Art. 1. W ustawie z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 12, poz. 57) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1, w ust. 1 po wyrazie: „telegraficznych” literę „i” zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie: „telefonicznych” dodaje się wyrazy: „i radiokomunikacyjnych”;

ust. 3 tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące:

„Wyrażenia: „telegraf” i „telefon”, użyte w ustawie niniejszej bez określenia „przewodowe”, oznaczają także radiotelegraf, radiotelefon i radiofon.”;

2) w art. 2, w ust. 1 skreśla się wyrazy: „w szczególności”, zaś lit. a) otrzymuje brzmienie następujące:

„a) listów zamkniętych i otwartych, nazywanych w dalszym ciągu ustawy niniejszej — listami, oraz kartek pocztowych”;

w tymże artykule w ust. 2 wyrazy: „pochodzących z zagranicy” zastępuje się wyrazami: „w obrocie z innymi państwami”;

3) w art. 3, w lit. a), w wierszu 1 po wyrazie: „listy” dodaje się przecinek, wyrazy: „tak zamknięte, jak i otwarte” zastępuje się wyrazami: „kartki pocztowe”, a po wyrazach: „przewozi listy” dodaje się wyrazy: „kartki pocztowe.”;

4) w art. 4, w ust. 1 wyrazy: „tak zamkniętych, jak i otwartych” zastępuje się wyrazami: „jak również kartek pocztowych”;

w tymże artykule po ust. 2 dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Dyrekcje poczt i telegrafów mogą udzielać zezwoleń na rozsyłkę czasopism oraz wydawnictw poza obrębem 15 km od miejsca ich wydania pod warunkiem uiszczenia specjalnej opłaty. Wysokość tej opłaty i sposób jej uiszczenia określa w drodze rozporządzenia Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.”;

5) w art. 5 wyrazy: „tak zamkniętych, jak i otwartych” zastępuje się wyrazami: „oraz kartek pocztowych”; w tymże artykule dodaje się dwa nowe ustępy w brzmieniu następującem:

„Wzbronione jest wysyłanie telegramów jako przesyłek listowych zagranicę do instytucyj lub osób, eksploatujących urządzenia, służące do komunikacji telegraficznej, lub współdziałających w tej eksploatacji, celem dalszego przesłania tych telegramów w drodze telegraficznej.

Nie będą doręczane telegramy, nadeszłe w formie przesyłek pocztowych od zagranicznych instytucyj lub osób, eksploatujących zagraniczne urządzenia, służące do komunikacji telegraficznej, lub współdziałających w tej eksploatacji, a nadane do tych instytucyj lub osób częściowo lub całkowicie w drodze telegraficznej.”;

6) w art. 6 po wyrazach: „poczty na” skreśla się wyrazy: „paczki i inne”, po wyrazie: „bagaży” wstawia się przecinek i skreśla wyraz: „oraz”, a po wyrazie: „pieniędzy” skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy: „oraz na inne czynności, które, jako poboczne, mogą być wykonywane w ramach służby pocztowej, telegraficznej lub telefonicznej z wyłączeniem sprzedaży losów loterii państwowej w miastach, liczących ponad 25.000 mieszkańców według ostatniego spisu ludności.”;

7) art. 7 otrzymuje brzmienie następujące: „Prawo wyłączności państwowej co do telegrafu, telefonu i radiokomunikacji obejmuje:

a) zakładanie, posiadanie, eksploatację i używanie urządzeń elektrycznych, służących do przesyłania lub odbioru zapomocą przewodów lub bezprzewodowo (falami Hertz'a) wszelkiego rodzaju pisma, obrazów, dźwięków, znaków i sygnałów;

b) przyjmowanie do wysyłki i doręczanie wszelkiego rodzaju pisma i obrazów, które są przeznaczone do wysyłania przy pomocy urządzeń, wymienionych pod lit. a), lub przy pomocy tychże urządzeń są odebrane.

Prawo wyłączności państwowej, określone w ust. 1, obejmuje również wszelkie tego rodzaju komunikacje w obrocie z innymi państwami w każdym przypadku, gdy komunikacje te na jakimkolwiek odcinku swego przebiegu na obszarze lub poza obszarem Państwa odbywają się zapomocą urządzeń, wymienionych pod lit. a).”;

8) art. 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych jest uprawniony do udzielania koncesyj na zakładanie i eksploatację, a także zezwoleń na posiadanie i używanie urządzeń, wymienionych w art. 7, ust. 1, lit. a), do określania w drodze rozporządzeń warunków zezwoleń oraz do ustalania w każdym poszczególnym przypadku warunków koncesji.

Nabywanie, zakładanie, posiadanie i używanie prywatnych radiostacji doświadczalnych nadawczo-odbiorczych i urządzeń, służących do odbioru słuchowisk radjofonicznych lub obrazów, odbywa się na zasadach, określonych w drodze rozporządzeń Ministra Poczty i Telegrafów, wydanych w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu.

Zakładanie i eksploatacja urządzeń radiokomunikacyjnych na statkach żeglugi morskiej i powietrznej, obowiązanych do posiadania takich urządzeń, odbywa się na zasadach, określonych z uwzględnieniem umów międzynarodowych w drodze rozporządzenia, wydanego przez Ministra Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, a nadto co do statków żeglugi morskiej — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a co do statków żeglugi powietrznej — w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

Koncesji na założenie i eksploatację urządzeń przewodowych, wymienionych w art. 7, ust. 1, lit. a), niezbędnych na potrzeby ruchu zakładu elektrycznego o prądzie silnym, udziela Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, na potrzeby zaś ruchu na kolejach prywatnych — w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

Minister Poczty i Telegrafów ma prawo kontroli za pośrednictwem swych organów oraz władz administracji ogólnej, czy są dotrzymane warunki, pod którymi udzielono osobom prywatnym koncesyj lub zezwoleń.

Niedotrzymywanie warunków, pod którymi udzielono zezwolenia, jako też naruszenie postanowień ustawy niniejszej uprawnia Ministra Poczty i Telegrafów do cofnięcia zezwolenia. Nadto Minister Poczty i Telegrafów może cofnąć zezwolenie na żądanie Ministra Spraw Wewnętrznych lub Ministra Spraw Wojskowych.

We wszystkich przypadkach cofnięcia zezwolenia nie służy posiadaczowi tegoż prawa żądania odszkodowania.

Cofnięcie koncesji może nastąpić tylko w przypadkach, przewidzianych w każdej poszczególnej koncesji.”;

9) w art. 9, w ust. 1 po wyrazie: „władzom” literę „i” zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie: „urzędów” dodaje się wyrazy: „i instytucjom”;

ust. 3 tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Komunikacji ma prawo zarządzać we własnym zakresie działania do celów służbowych kolei państwowych, lotnictwa cywilnego i państwowych zarządów dróg wodnych zakładanie, posiadanie i używanie oddzielnych urządzeń telegraficznych i telefonicznych na terenach kolejowych, lotnisk

użytku publicznego i wzdłuż rzek oraz zakładanie, posiadanie i eksploatację oddzielnych urządzeń radiokomunikacyjnych na potrzeby żeglugi powietrznej na terenach publicznych portów lotniczych oraz na potrzeby kolei państwowych.”;

w tymże artykule po ust. 3 dodaje się nowy ustęp, jako ust. 4, o brzmieniu następującym:

„Minister Poczty i Telegrafów wyznacza w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z uwzględnieniem umów międzynarodowych wszystkim urządzeniom radiokomunikacyjnym częstotliwość lub zakresy częstotliwości, jak również znaki wywoławcze oraz ma prawo kontroli, czy dotrzymane są warunki umów międzynarodowych i czy urządzenia te nie zakłócają innych komunikacji.”;

w tymże artykule w dotychczasowym ust. 4 po wyrazie: „władz” literę „i” zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie: „urzędów” dodaje się wyrazy: „i instytucyj”; po wyrazach: „jako też utrzymywanie” wstawia się wyraz: „wspólnych”, a po wyrazach: „że utrzymywanie” — wyrazy: „wspólnych linii teletechnicznych”;

w tymże artykule dodaje się nowy ustęp, jako ustęp ostatni, o brzmieniu następującym:

„Utrzymywanie i zakładanie na terenie kolejowym oddzielnych urządzeń teletechnicznych, należących do zarządu poczty i telegrafów lub do innych władz, urzędów i instytucyj państwowych, powinno być uzgodnione z Ministrem Komunikacji. Zakładanie i utrzymywanie nowych przewodów telegraficznych i telefonicznych na istniejących wspólnych liniach teletechnicznych na terenie kolejowym powinno być uzgadniane z zarządem, utrzymującym słupy wspólnej linii teletechnicznej.”;

w dotychczasowym ostatnim ustępie tegoż artykułu po wyrazie: „władz” literę „i” zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie: „urzędów” dodaje się wyrazy: „i instytucyj”;

10) po art. 9 dodaje się nowy art. 9-a o brzmieniu następującym:

„Art. 9-a.

Zakładanie i utrzymywanie linii teletechnicznych oraz anten w pobliżu lotnisk państwowych lub użytku publicznego dopuszczalne jest pod warunkami, które określi w drodze rozporządzenia Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrami Komunikacji i Spraw Wojskowych.”;

11) w art. 10, w ust. 1 wyraz: „drutowe” zastępuje się wyrazami: „przewodowe do własnego użytku”;

w lit. a) tegoż ustępu po wyrazach: „o ile odległość” wyrazy: „ich od siebie” zastępuje się wyrazami: „między granicami tych gruntów”, a po wyrazie: „powietrznej” skreśla się wyrazy: „i o ile przewody nie przechodzą przez drogę publiczną lub wodę publiczną”;

w lit. c) tegoż ustępu po wyrazie: „okrętom” wstawia się wyrazy: „i powietrznym statkom”;

12) w art. 11 wyrazy: „radiotelegraficznej lub radiotelefonicznej” zastępuje się wyrazami: „radiokomunikacyjnej”;

13) art. 12 otrzymuje brzmienie następujące:
„Właściciel przedsiębiorstwa przemysłowego, wytwarzającego sprzęt radjotechniczny, jako też wła-

ściciel przedsiębiorstwa handlowego, trudniącego się sprzedażą takiego sprzętu, obowiązany jest zgłosić swe przedsiębiorstwo we właściwej dyrekcji poczt i telegrafów oraz prowadzić parafowane przez tę dyrekcję książki, zawierające szczegółowy wykaz tego sprzętu i jego nabywców, oraz uskutecznić w nich zapisy według zasad, jakie ustali rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów. Książki te, porządnie utrzymywane i prawidłowo prowadzone, stwarzają domniemanie, że zapisy w nich uskutecznione są prawdziwe. W zakresie tych obowiązków przedsiębiorstwa, wyżej określone, podlegają kontroli właściwej dyrekcji poczt i telegrafów łącznie z właściwą powiatową władzą administracji ogólnej.

Przedsiębiorstwom powyższym nie wolno sprzedawać sprzętu radjotechnicznego osobom, które nie wykażą się dokumentem, stwierdzającym prawo nabycia tego sprzętu.”;

14) w art. 13, w ust. 1 wyrazy: „Państwu i jego organom” w wierszu drugim i wyraz: „Państwu” w wierszu jedenastym zastępuje się wyrazami: „zarządowi poczt i telegrafów”; w tymże ustępie po wyrazie: „drogach” wstawia się wyrazy: „i przydrożnych pasach gruntów prywatnych szerokości 75 cm”;

w tymże artykule po ust. 2 dodaje się dwa nowe ustępy o brzmieniu następującem:

„Miejsce i sposób umieszczania przedmiotów technicznych, o których mowa w ust. 1, na publicznych drogach, placach, mostach, wodach i ich brzegach, oraz na gruntach kolejowych wymaga uprzedniego uzgodnienia z właściwym zarządem drogowym, wodnym lub kolejowym.

Przy zakładaniu prywatnych urządzeń radjokomunikacyjnych przez posiadaczy zezwoleń służy im prawo umieszczania na prywatnych gruntach i nieruchomościach, w których obrębie zamieszkują, urządzeń antenowych, po uprzednim zawiadomieniu właściciela i pod warunkiem wyrównania strat, na jakie został narażony właściciel nieruchomości przez założenie anteny. Umowy, sprzeczne z niniejszym postanowieniem, są z samego prawa nieważne.”;

15) w art. 14, w ust. 1 po wyrazie: „publiczności” dodaje się wyrazy: „jak również urządzeń telefonicznych przewodowych na nieruchomościach miejskich.”;

w tymże artykule po ust. 3 dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Nikom nie wolno nadawać pojazdom mechanicznym i konnym wyglądu właściwego pojazdowi, używanym przez zarząd poczt i telegrafów do przewozu ładunku pocztowego. Zewnętrzny wygląd tych pojazdów określi Minister Poczt i Telegrafów w drodze rozporządzenia.”;

dotychczasowy ustęp ostatni tegoż artykułu skreśla się;

16) w art. 17, po ust. 2 wstawia się 3 nowe ustępy o brzmieniu następującem:

„Ministrowie Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych określają w drodze rozporządzeń wysokość i sposób uiszczania opłat pocztowych od przesyłek listowych, wysyłanych:

a) przez władze i urzędy państwowe, samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poru-

czonym zakresie działania, oraz przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”;

b) przez osoby lub instytucje na wezwanie władz i urzędów państwowych oraz samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poruczonym zakresie działania;

c) przez osoby lub instytucje w wykonywaniu ustawowego obowiązku.

Ponadto Ministrowi Poczt i Telegrafów służy prawo określania ulgowych opłat od przesyłek pocztowych, przesyłanych przez instytucje wyższej użyteczności społecznej oraz instytucje, których działalność jest ściśle związana z instytucją pocztową.

Wydatki na opłaty pocztowe od przesyłek listowych, wysyłanych przez władze i urzędy samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poruczonym zakresie działania, pokrywają właściwe władze państwowe.”;

w dotychczasowym ust. 4 tegoż artykułu wyrazy: „telegraficzne lub telefoniczne w myśl art. 8” zastępuje się wyrazami: „wymienione w art. 7 ust. 1 lit. a)”, a wyrazy: „za używanie lub eksploataowanie urządzeń” skreśla się;

w tymże artykule ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące:

„Od obowiązku uiszczania opłaty, wymienionej w ustępie poprzednim, zwolnione są radjostacje żegluga morskiej i powietrznej. Ponadto dyrekcje poczt i telegrafów mogą zwalniać od tej opłaty instytucje naukowe i osoby, pracujące naukowo, inwalidów wojennych, jeżeli oprócz zaopatrzenia, pobieranego z funduszów publicznych, nie posiadają innych źródeł utrzymania, tudzież ociemniałych, którzy wykażą się świadectwem ubóstwa.”;

17) art. 19 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kolejowe i lotniskowe urzędy telegraficzne oraz radjostacje portów lotniczych użytku publicznego pełnią pomocniczo służbę telegraficzną nadawczą i oddawczą w zakresie płatnych telegramów państwowych i prywatnych, jeżeli to ze względu na techniczne urządzenia i ich obsługę jest możliwe bez uszczerbku dla ruchu kolejowego i lotniczego.

Radjostacje ruchome marynarki handlowej i lotnictwa cywilnego mogą pełnić publiczną służbę telegraficzną lub telefoniczną w zakresie obsługi pasażerów statków wodnych lub powietrznych.

Sposób pełnienia służb, wymienionych w ust. 1 i 2, określa w drodze rozporządzenia Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrami Komunikacji oraz Przemysłu i Handlu.”;

18) art. 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„Należności z tytułu nie zapłaconych opłat, dopłat lub wydatków pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, jak również opłat od koncesyj i zezwoleń, wydanych na podstawie art. 8 ustawy niniejszej, podlegają ściąganiu w trybie administracyjnym.”;

19) art. 23 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Od opłat pocztowych wolne są:

a) doniesienia o chorobach zakaźnych i zawodowych oraz o zaraźliwych chorobach zwierzęcych i roślin, przesyłane w wykonywaniu obowiązku doniesienia, nałożonego przepisami prawnymi;

- b) przesyłki pocztowe, dotyczące jeńców wojennych i osób internowanych, przeznaczone dla tych osób lub przez nie wysyłane, w granicach, ustalonych światową umową pocztową;
- c) przesyłki poczty polowej w granicach, określonych przepisami dla poczt polowych;
- d) urzędowe zwykłe i polecane przesyłki listowe oraz paczki pocztowe, przesyłane między Poczta Kasa Oszczędności a urzędami (agencjami) pocztowymi, jako zbiornicami Pocztovej Kasy Oszczędności.

2) Od opłaty telegraficznej są wolne telegramy meteorologiczne Państwowego Instytutu Meteorologicznego w Warszawie, jego stacyj i obserwatorów oraz zawiadowców portów lotniczych użytku publicznego.

3) Od opłaty telegraficznej i telefonicznej są wolne telegramy i doniesienia telefoniczne, wysyłane do właściwych władz o pomoc w przypadkach napałów rabunkowych, pożarów, epidemij, katastrof, nieszczęśliwych wypadków lotniczych i przymusowych lądowań, jak również innych nieszczęść, spowodowanych żywiołami zdarzeniami. Od tychże opłat wolne są również lotnicze ostrzeżenia meteorologiczne o nagłej, a niebezpiecznej dla żeglugi powietrznej zmianie warunków atmosferycznych.

4) Od opłaty telegraficznej, telefonicznej i pocztowej wolne są telegramy, rozmowy i przesyłki listowe władz wojskowych, władz administracji ogólnej i władz bezpieczeństwa w czasie częściowej lub ogólnej mobilizacji, w czasie wojny lub w okresie, kiedy tego będzie wymagał interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów.

5) Minister Poczty i Telegrafów określa warunki i zasady, obowiązujące przy wysyłaniu przesyłek i telegramów oraz prowadzeniu rozmów, zwolnionych od opłaty pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

6) Poza wyjątkami, podanymi w poprzednich ustępach, nikomu nie służy prawo bezpłatnego korzystania z poczty, telegrafu i telefonu.

7) Wysokość i sposób obliczania należności, jakie płaćć ma Poczta Kasa Oszczędności zarządowi poczt i telegrafów za jego świadczenia w myśl § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztovej Kasie Oszczędności i rozdziału V Statutu Pocztovej Kasy Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 545), ustala umowa między państwowem przedsiębiorstwem „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” a Pocztową Kasą Oszczędności, podlegająca zatwierdzeniu przez Ministrów Poczty i Telegrafów oraz Skarbu.”;

20) w art. 24 wyrazy: „będące w używaniu” zastępuje się wyrazami: „służące do użytku”;

21) w art. 25, w ust. 1 i 2 wyraz: „Poczta” zastępuje się wyrazami: „Zarząd poczt i telegrafów”, w ust. 2 wyrazy: „zwolniona” i „pociągana” — wyrazami: „zwolniony” i „pociągany”, a wyraz: „publicznych” — wyrazem: „niepaństwowych”;

22) w art. 26 wyraz: „poczta” w wierszu 3 i 4 zastępuje się wyrazami: „zarząd poczt i telegrafów”;

23) art. 28 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto zakłada lub utrzymuje w ruchu urządzenie pocztowe albo urządzenia telegraficzne i telefoniczne, wymienione w art. 7, ust. 1, lit. a), wbrew postanowieniom ustawy niniejszej, podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do trzech tysięcy złotych lub jednej z tych kar.

Równocześnie z karą orzec można przepadek na rzecz Skarbu Państwa urządzeń, stanowiących przedmiot przestępstwa, niezależnie od tego, do kogo urządzenia te należą.

W sprawach, dotyczących sprzecznego z ustawą niniejszą zakładania, używania i posiadania odbiorczych urządzeń radjofonicznych, obok kary wymierza się na rzecz zarządu poczt i telegrafów odszkodowanie w wysokości sześciomiesięcznej opłaty radjofonicznej.

Właściwe do orzekania są powiatowe władze administracji ogólnej.

Do ujawniania odbiorczych urządzeń radjofonicznych, założonych lub używanych wbrew postanowieniom ustawy niniejszej, mogą być z upoważnienia Ministra Poczty i Telegrafów powoływane organa koncesjonariusza radjofonicznych stacyj nadawczych.”;

24) po art. 28 dodaje się trzy nowe artykuły, jako art. 28-a, 28-b i 28-c, o brzmieniu następującem:

„Art. 28-a.

Kto uszkadza urządzenia, służące do komunikacji pocztowej, telegraficznej lub telefonicznej, jeżeli za dany czyn nie grozi kara surowsza według innych ustaw karnych, podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do trzech tysięcy złotych lub jednej z tych kar.

W razie skazania za przerwanie przewodu telegraficznego lub telefonicznego, uszkodzenie lub też zerwanie izolatora, orzeka się nadto na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w wysokości pięciu złotych za każdy uszkodzony lub zerwany izolator oraz dwóch złotych za każde dziesięć metrów zerwanego przewodu.

Właściwe do orzekania są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 28-b.

Kto przesyła lub puszcza w obieg zapomocą urządzeń radjokomunikacyjnych fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały niebezpieczeństwa lub wezwania w niebezpieczeństwie, jeżeli za dany czyn nie grozi kara surowsza według innych ustaw karnych, podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do trzech tysięcy złotych lub jednej z tych kar.

Właściwe do orzekania są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 28-c.

Kto bez uprawnienia przyłącza się do przewodu lub urządzenia radjokomunikacyjnej stacji nadawczej, jeżeli za dany czyn nie grozi kara surowsza według innych ustaw karnych, podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do trzech tysięcy złotych lub jednej z tych kar.

Właściwe do orzekania są powiatowe władze administracji ogólnej.”;

25) art. 29 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto przyjmuje, przesyła lub doręcza przedmioty, wymienione w art. 2, a nie wyjęte w art. 3 z pod prawa wyłączności państwowej, podlega karze aresztu do czterech tygodni i grzywny do tysiąca złotych lub jednej z tych kar.

W razie skazania orzeka się nadto odszkodowanie w wysokości dziesięciokrotnej uszczuplonej należności pocztowej, przyjmując za podstawę wymiaru opłaty pocztowe, obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa.

Właściwe do orzekania są powiatowe władze administracji ogólnej.”;

26) art. 30 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto umyślnie przeszkadza organom państwowym w wykonywaniu kontroli zgodnie z niniejszą ustawą, podlega karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do tysiąca złotych lub jednej z tych kar.

Właściwe do orzekania są powiatowe władze administracji ogólnej.”;

27) art. 31 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto sprzedaje znaczki pocztowe lub płatne druki pocztowe, telegraficzne lub telefoniczne po cenie wyższej od nominalnej, podlega karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do tysiąca złotych lub jednej z tych kar.

Właściwe do orzekania są powiatowe władze administracji ogólnej.”;

28) art. 32 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto przekroczy postanowienia art. 4, art. 5 ust. 1 i 2, art. 11, 12, art. 14 ust. 4, art. 21 ust. 2 i 3 lub art. 27 ustawy niniejszej, albo też nabywa sprzęt radiotechniczny bez uzyskania koncesji lub upoważnienia, albo też kto przyjmuje do wysyłki i doręczenia wszelkiego rodzaju pisma i obrazy, które przeznaczone są do wysyłania przy pomocy urządzeń, wymienionych w art. 7 ust. 1 lit. a), lub zapomocą tych urządzeń są odebrane, podlega karze grzywny do trzech tysięcy złotych.

W razie skazania za naruszenie art. 4, 5 ust. 1 i 2, należy orzec nadto odszkodowanie w wysokości dziesięciokrotnej uszczuplonej należności pocztowej lub telegraficznej, przyjmując za podstawę wymiaru opłaty, obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa.

Właściwe do orzekania są powiatowe władze administracji ogólnej.”;

29) po art. 32 wstawia się nowy artykuł, jako art. 32-a, o brzmieniu następującem:

„Art. 32-a. Odszkodowania, przewidziane w art. 29 i 32, wpływają na rzecz państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon.”;

30) art. 34 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zarządy kolei państwowych i prywatnych są obowiązane na żądanie zarządu poczt i telegrafów:

a) dostarczać na stacjach kolejowych w miarę możliwości bądź w drodze najmu, bądź w drodze przekazania w zarząd za umówioną opłatą potrzebnych na cele pocztowe, telegraficzne lub telefoniczne pomieszczeń służbowych i placów pod budowę pomieszczeń służbowych lub domów mieszkalnych dla pracowników zarządu poczt i telegrafów, oraz uskutecznić żądane przez zarząd poczt i telegrafów przeróbki i remonty w wynajętych lokalach za zwro-

tem kosztów własnych; utrzymywanie wynajętych pomieszczeń w stanie zdatnym do użytku należy do zarządu poczt i telegrafów;

b) wykonywać konserwacje technicznych urządzeń kolejowych, wybudowanych do celów pocztowych;

c) urządzić dostęp z peronów do wszystkich torów, na których odbywa się ładowanie poczty;

d) dostarczać za zwrotem kosztów własnych materiałów opałowych dla pomieszczeń służbowych pocztowych, telegraficznych i telefonicznych na stacjach kolejowych;

e) przy projektowaniu nowych i przebudowie lub rozszerzaniu istniejących stacyj kolejowych uwzględniać potrzeby zarządu poczt i telegrafów.

Wysokość należności za świadczenia, wymienione pod lit. b) i c), ustala zarząd kolei państwowych na podstawie kosztów własnych.

Czasowe rozmieszczenie na gruntach kolejowych na wolnym powietrzu materiałów, służących do budowy lub utrzymania linii teletechnicznych zarządu poczt i telegrafów, nie podlega opłacie, wymaga jednak uprzedniego porozumienia się zarządu poczt i telegrafów z zarządem kolei co do miejsca, czasu i innych warunków rozmieszczenia tychże materiałów.”;

31) w art. 44, w ust. 2 wyrazy: „ustali Minister Poczty i Telegrafów” zastępuje się wyrazami: „ustalają dyrekcje poczt i telegrafów.”;

32) w art. 46 skreśla się ust. 3;

ustęp ostatni tegoż artykułu zastępuje się dwoma nowymi ustępami o brzmieniu następującem:

„Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych wydaje w drodze rozporządzeń przepisy, normujące zapobieganie i usuwanie zakłóceń elektrycznych w telekomunikacji, wywoływanych przez aparaty i odbiorniki elektryczne, stosowane przez poszczególnych odbiorców lub użytkowników prądu silnego lub słabego; odpowiednie przeróbki lub uzupełnienia będą wykonywane bądź w urządzeniach odbiorców lub użytkowników prądu silnego lub słabego, bądź w urządzeniach telekomunikacyjnych.

Poza tem Minister Poczty i Telegrafów jest upoważniony do powołania w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu organu doradczego i opiniodawczego, uprawnionego do wydawania opinii w przypadkach sporów, jakie mogą wynikać przy stosowaniu przepisów poprzedniego ustępu.”;

33) art. 48 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Poczty i Telegrafów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, a wykonanie art. 28, 28-a, 28-b, 28-c, 29, 30, 31 i 32 — Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.”;

34) w art. 9 w ust. 2, w art. 10 w lit. a), w art. 14 w ust. 1 i 3, w art. 27 w ust. 2, w art. 35 w ust. 1, drugim wstępnym oraz w p. a), w art. 37, w art. 38 ust. 1, art. 39 w ust. 1, w art. 41, 42, 43 oraz w art. 44 w ust. 1, 2 i 3 wyrazy: „Poczt i Telegrafu” zastępuje się wyrazami: „poczt i telegrafów.”

Art. 2. Postanowienia art. 1 ustawy niniejszej, dotyczące poddania orzecznictwu władz administra-

cji ogólnej przestępstw, co do których orzecznictwo należało dotychczas do sądów, mają zastosowanie również do spraw, w których przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej nie rozpoczęto w pierwszej instancji rozprawy głównej.

Art. 3. (1) Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów, a wykonanie art. 2 — Ministrom Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

(2) Zarazem upoważnia się Ministra Poczt i Telegrafów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 12, poz. 57) ze zmianami, wprowadzonymi ustawą niniejszą oraz wynikającymi z art. 5 § 1 p. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 573) i z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i poszczególnych ich części.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1933 r. z wyjątkiem postanowienia art. 1 p. 15 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1933 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

276.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 marca 1933 r.

o częściowej zmianie ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1. W ustawie z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32) wprowadza się następujące zmiany:

w art. 30 skreśla się wyrazy: „mieszkańcy gmin“, a po wyrazie: „opłacającej“ dodaje się: „w danej gminie“.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

277.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 28 marca 1933 r.

o wynagrodzeniu za nieruchomości ziemskie, przejęte na własność Państwa z mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej.

Art. 1. Wynagrodzenie za nieruchomości ziemskie, prawomocnie przejęte na rzecz Skarbu Państwa z mocy art. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 4, poz. 17), będzie ustalone i uiszczone przy analogicznym zastosowaniu postanowień art. 26 — 37, oraz art. 57 i 78 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz przewidzianych w tych artykułach ustaw i rozporządzeń ze zmianami, oznaczonymi w niniejszej ustawie, przy uwzględnieniu stanu nieruchomości, w jakim ona była w chwili objęcia jej w faktyczne posiadanie Państwa.

Art. 2. (1) Jeżeli w skład przejętej nieruchomości wchodzi grunty i zabudowania, co do których w terminie i trybie, określonych w art. 8 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców w województwach: nowogródzkim, poleskim, wołyńskim, wileńskim oraz w powiatach: grodzieńskim, wołkowyskim, bielskim, białostockim i sokólskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 24, poz. 254) zgłoszone zostały podania lub wnioski o uwłaszczenie, to okoliczności te powinny być uwzględnione przy dokonywaniu szacunku i ustalaniu wynagrodzenia w ten sposób, że cena wykupu takich gruntów i zabudowań nie może przewyższać wysokości sumy, odpowiadającej cenie nabycia, obliczonej według art. 12 powyższej ustawy o uwłaszczeniu.

(2) W razie uprawomocnienia się orzeczenia, nie uwzględniającego podania lub wniosku o uwłaszczenie, Skarb Państwa wypłaci właścicielowi przejętej nieruchomości różnicę pomiędzy ceną wy-